

“ много такива лабордони? ако нещеха да дой-
“ датъ тука други развратени и безбожни на-
“ чалници? ако жена-та твоя, за да придобые
“ малко едно спомоществованіе, нещеше да ся
“ принуди да имъ угоди? или да ся предаде
“ требаше че ты да станешъ достойнъ за о-
“ плакваніе; или да стон вѣрна, и че ты да о-
“ станешъ сиромыхъ: блаженъ си ты, ако, ради
“ нейна-та красо-та и нейната добродѣтель,
“ не тя гоняха и оныя даже, отъ кои-то ты за-
“ щищаніе ся надѣваше!

“ Оставаше ми, ще кажешъ, независимо-
“ то отъ счастье-то блаженство да защищавамъ
“ жена любимая и естественно соразмѣрно
“ сосъ своя-та слабость любяща; да я утѣша-
“ вамъ съ мой-тъ безпокойствія, да я развесе-
“ лявамъ съ моя-та скорбь, и сосъ внанмы-те
“ наши трудове и да умножавамъ нашій-атъ лю-
“ бовь. Добродѣтель-та и любовь-та наслажда-
“ ватся, безсумнѣніе горчивы-те тыя удоволь-
“ ствія. Но она си отиде; тебе же оставатъ во-
“ злюбленны-те послѣ тебе на спокойна-та, май-
“ ка ѱ и майка ти, кои-то неотѣшима-та твоя
“ скорбь въ гробъ-атъ ще закара. Имай, какъ-
“ то и она, за счастье да имъ спомагашъ. Сы-